

NAŠE HLASY

NEZÁVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY

No. 48 (444) Vol. XI.

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT.
OTTAWA, AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH.

December 18th, 1965.

Antonín Cekota:

Václav Majer:

SÍLA A NÁSILÍ

VÁLKA TŘÍ GENERACÍ

Dnes uveřejňujeme druhou část skvělé studie našeho předního publicisty. Další části budou uveřejněny v příštích číslech.

Poměr člověka k společenské síle a státnímu násilí je jedním z nejméně prozkoumaných zjevů v historii. Masy ji nerozumí. Nadání a vzdělání lidí posledních dvou generací ji zavrhuje bez zkoumání. Podobný poměr k síle mají lidé ušlechtilí a dobrosrdeční. Snad v ničem se neprojevuje ona zvláštní vlastnost lidské mysli, jež činí "prání otce myšlenky" jako v poměru intelektuální vzdělané inteligence a ušlechtilých dobrot k společenské síle. Ačkoli tato síla je stejně všude přítomná jako vzduch a voda, zdrcující většina ji nezkoumá a nevidí. Proto vlastně není překvapujícím, že počet studií o síle je praneprtný. Jak málo je těch, kdo pokračovali ve studiích započatých Bertrandem de Jouvenelem (Power - The Natural History of its Growth), nebo Bertrandem Russellem (The Power). Jejich počet je praneprtný a jejich vliv neexistující.

Bylo a je jen velmi málo jednotlivců v našem století, kteří rozuměli SÍLE a NÁSILÍ stejně dobře, jako rozumí technologům, chemikům a procesům. "Soudruzi přetčete si znovu Machiavelliho" vyvolal šéf inženýr NÁSILÍ, Nikolaj Lenin, ony ze svých společenstevních, když začali rozvádět své sny o blaženosti, již komunismus přivodí ve světě. Je proto přirozené, že ti z jeho apoštolů, kteří porozuměli jeho instrukcím, se zmocnili tolika částí světa, včetně Československa. "Ptá se, jaký je náš program" (odseknu Klement Gottwald na dotaz v parlamentě svobodné čsl. republiky) - "Podříznouti vám krk". Byla to pravdivá odpověď. Hlavní příčina úspěchů tohoto programu byla v tom, že jej nikdo nebral vážně, protože nikdo nebral existenci SÍLY a NÁSILÍ vážně - snad až do posledních let, ale zejména nyní, ve Vietnamském konfliktu.

OBDOBÍ BOJŮ A MOCENSKOU ROVNŮVÁHU.

Historická zkušenost ukazuje, že státní společenský život ve světě je v podstatě řízen třemi systémy síly. Prvním ze systémů je SÍLA absolutní, soustředěná v jediném centru a vycházející z jediného centra. Čím mocnější je taková síla, tím trvalejší je mír, který z ní vyrostl, pokud lidský nositel této absolutní síly nepropadl normální infekci, lidské korupci. Druhým systémem je "Systém rovnováhy sil", v němž jedno ze středisků síly je dosti mocné, aby vábilo síly sice mocné, ale slabší a ovládalo slabší pouhým vlivem existence své síly. PAX BRITANICA jako systém takové síly, vydržel v podstatě tři generace. Třetím systémem je rovnováha koalicí států, sdružených v bloky. Jestliže tento systém pozůstává ze dvou bloků, je velmi vratký: čím silnější jsou státy, jež jsou rozhodující v každém z opozičních bloků, tím dříve se tento systém udržování míru změní v organizování války. Systém TROJDOHODY a TROJSPOLKU, který roku 1914 zvedl první vlnu VÁLKY TŘÍ GENERACÍ (a který v ní zašel), je zde příkladem, který je v čerstvé paměti. Rovnováha sil (Balance of Power), již měl tento systém vytvořit, byla velmi vratkou rovnováhou, poněvadž vycházela ze

dvou středisek. Síly, soustředěné do dvou středisk, působí spíše jako protipóly, hledající vybití.

POŽEHNÁNÍ AMERICKÉHO OMYLU.

Proto největší zásluhu o to, že se třetí vlna války tří generací nepromění ve válku světovou mají Američané svým obrovským omylem, jímž připravili půdu čínskému komunismu v Číně a Rusové, kteří opatřili tomuto čínskému komunismu mocenské prostředky hlavně výcvikem vůdců a poskytnutím příkladu. V historii světa zatím není příkladu míru, udržovaného rovnováhou SIL tří bloků. Nicméně přeneseme-li fyziální zjev, který ukazuje, že největší stabilita tělesa je zaručena operem o tři body do světa sociálního máme naději, že třetí vlna války tří generací se nepromění ve světovou katastrofu, ale spíše v zápas o rovnováhu sil tří nadvymocí.

VĚK DOBRODRUŽSTVÍ A DOBRODRUHŮ.

Období, kterým procházíme a které potrvá při nejmenším ještě v další generaci, se bude krystalizovat čím dále tím více v politiku Sily (Power politics). Protože dnešní tři ohniska Sily nejsou ani stejně mocná, ani vyvážená, normální druh života, jemuž jdeme vstříc se bude projevovat nejen drobnými válkami, ale hlavně o nim druhem dobrodružných akcí, jejichž lidstvo nezažilo od šestnáctého století.

Revoluce, subverze, pokusy o puče a převraty, prováděné malými skupinami fanatiků a dobrodruhů v něm budou normálními. Jak nepatrný počet mužů stačí na provedení (anebo znemožnění) státních pučů, ukazují nedávné příklady. Převrat v Zanzibaru (400.000 obyvatel), byl proveden asi tuctem komunistů. V lednu v r. 1964 asi 30 mužů - poddůstojníků jednoho ze dvou batalionů Tanganické armády se zmocnilo vlády v Dar es Salaam a jediná ta okolnost, že prezident Nyerere přivolał pomoc 60 mužů, kteří byli předvojem britského vojenského tělesa. Toto těleso pozůstávající z 400 mužů zachránilo jeho vládu i Tanganickou státní formu před osudem Zanzibaru. Originální skupina Fidel Castra, jež se zmocnila Cuby, čítala necelých 200 mužů. Vláda Quatemaly, vedoucí zemi ke komunismu, byla r. 1954 svržena 250 muži a třemi letadly koordinovanými odborníky Americké Central Intelligence Agency. Strategie těchto pučů a převratů je podobná strategií hloučků španělských conquistadorů, kteří rozvalili obrovské říše Aztéků a Inců před čtyřmi stoletími: je to strategie tím vášnivější, čím více je její ideologie nejasná; je v ní chtivost osobní moci; obratně využívání místních fevdovostí; úplatky, zastrasování a teror demonstrovaný tu a tam lokální vraždou. Automobil a letadlo dávají conquistadorům větší pohyblivost, nežli ji dával kůň jejich předchůdců, zatím co transistorové radio jim pomáhá proniknouti terrorem slova, kam nemohou dosáhnout terorem fyzickým.

Vietnamský konflikt jako větší vzniká tam, kde se první skupina conquistadorů zmocnila vlády země rychle, ale kde nebyla vyhubena s důkladností, s níž byla vyhubena před několika roky v Malaji.

Z "BESEDY" S ANTONÍNEM NOVOTNÝM

První sekretář Komunistické strany v Československu Antonín Novotný našel zvláštní zalíbení v tak zvaných "přátelských besedách". Měl jich v poslední době několik: se studenty, s mládeží, s havíři, s novináři a spisovateli a v pátek 19. listopadu měl dokonce na Pražském hradě besedu - o nákupní panice. Můžeme-li věřit zprávě Rudého Práva, že dne 20. listopadu, pak to byla "beseda" věru neobvyklá, bizarní, zcela vyplněná dlouhou, nesouvislou řečí Antonína Novotného, kterou zpravodaj Rudého Práva, cituje doslovně v celé její podivuhodné kostrbatosti.

Nechme však hovořit Antonína Novotného:

"Tak co, soudruzi kupuje se někde nadměrně cukr, mouka?" zeptal se hned na začátku. Když nikdo z přítomných komunistických aparátníků na tuto lišáckou otázku neodpověděl, pokračoval v besedování:

"Víme, že se mluví po celé republice o tom, že od 1. ledna budou vyšší maloobchodní ceny nejenom potravin, ale i některých průmyslových spotřebních zboží, hovoří se dokonce již o předem stanovených cenách, na příklad o tom, že jeden kilogram cukru má stát 14 Kčs. ... Kdekdě informuje, je zasvěcen, ten to ví od známého, který pracuje tam a onde, kde se prý věci řeší, a proto závěr je, že je třeba nakupovat."

Když takto Novotný informoval hodnostáře komunistického režimu o tom co se "mluví po celé republice", ihned ovšem dodal, že je to jenom "nepravdivá fáma" zaměrně roširovaná těmi, "kteří se pokoušejí využít všech prostředků k zneklidňování lidí." A beseda utěšeně pokračovala. Totiž, Novotný pokračoval ve svém povídání. Avšak nic z toho co se o připravovaném zvýšení cen mezi lidem hovoří nevyvrátil, nýbrž naopak přímo i nepřímo doznal, že skutečně ku zvýšení cen některého zboží a ku zvýšení poplatků za některé služby, dojde.

"To je zdravá zásada obchodování", prohlásil podle R.P. Antonín Novotný, "je-li některého zboží hodně, můžeme přechodně cenu snížit, a když máme něčeho méně, co nemůžeme ani vyrobit ani dovozem vyrovnat, cenu zvýšíme."

Tak vidá, najednou se i Novotný dovolává "kapitalistické" zásady nabídky a poptávky, když se mu to hodí do zkrachovaného krámu komunistického hospodářství.

DE GAULLOVO ZKLAMÁNÍ

Výsledek francouzských prezidentských voleb byl velkým překvapením pro většinu pozorovatelů a největším pro De Gaulla samého. De Gaulle získal necelých 44 procent odevzdaných hlasů. Překvapením byl také úspěch levicového kandidáta Mitteranda, který obdržel přes 32 procent.

Podle francouzských zákonů volby budou opakovány 19. prosince, kdy však budou pouze dva kandidáti, de Gaulle a Mitterand.

V řadě států několika světadílů (Jižní Asie, Střední Východ, většina Afriky, a různé části Jižní Ameriky) tento způsob politického života je dnes běžným. Zdá se, že zůstane pro ně běžným tak dlouho, pokud potrvá soutěž tří bloků Nadvymocí o zvýšení vlastní síly získáním satelitů, neutrální anebo spojenců.

(Pokračování příště.) plosi.

A protože je mnohého zboží nedostatek, plyne z toho logicky, že ceny budou zvyšovány. Ostatně Novotný dále doznal, že jsou v proudu "práce na propočtech nových velkoobchodních cen" a že ceny masových konzerv, kterých je nyní méně budou "vyrovnané" (t. j. zvýšené, poz. pis.) na původní ceny, "které byly na jaře".

Pak se Novotný pustil do veřejných prádel, na něž prý jsou "dopláceny desítky milionů" ze státního rozpočtu, a prohlásil, že bude správné když "každý kdo si dá prád, zaplatí takovou cenu, která zabezpečí, aby podnik nebyl ztrátový". Na tom, že na zvýšení poplatků ve veřejných prádelnách doplatí nejvíce početné domácnosti, které si nemohou koupit vlastní práčku a kde k zabezpečení výživy rodiny musí pracovat i žena a musí proto prádlo dávat do prádelny, komunistickému režimu asi pranic nezáleží.

Ani znárodněné holičské a kadernické živnosti neušly tentokrát ostré břitvě Novotného kritiky: "Proč mají ústřední orgány rozhodovat o cenách za služby (holičů a kaderníků) jak v Aši tak i v Bardějově?" - ptal se u záslých posluchačů po sedmácti letech komunistické vlády, která vyvlastnila nejenom holiče a kaderníky, ale šmahem všechny řemeslníky a živnostníky až po nejmenšího hokynáře. Ano, lze souhlasit! Je to totální nesmysl, ale proč má na to nyní lid doplácat zvýšením poplatků? K odpovědi na tuto a jiné kardinální otázky se již Novotný během této besedy nedostal.

Za to však nakonec dal ještě moudré ponaučení tisku, které si poslušný reportér Rudého Práva doslovně citoval: "Nezlobte se" řekl Novotný otevřeně "ale někdy se člověk dohřeje, když čte až naivní úvahy autorů, kteří prozrazují úplnou neznalost věcí, do které se pouštějí."

Správně: Dvakrát správně neboť v komunistickém režimu má výhradní právo "na naivní úvahy" které prozrazují "úplnou neznalost věcí", pouze první sekretář neomylné Komunistické strany Československa. A basta!

Z TORONTA

Krajan J. Gellner, D.F.C., napsal pro denník Star dne 23.11. článek pod nadpisem "Can non U.S. hands steal and use NATO's nuclear weapons? Yes." Byla to reakce na tvrzení listu New York Times, že Západní Němci tajně dnes disponují atomovými zbraněmi.

National Ballet of Canada vystupuje v divadle O'Keefe od 26. 12. do 1.1. Soubor předvede "The Nutcracker" (Louskáček).

Podle zpráv denního tisku explozovala u hlavního portálu jugoslávského konsulátu v Torontě (377 Spadina Rd.) dne 27.11. bomba, která poškodila vchod a přilehlé místnosti. Generální konsul B. Stanić obvinil z činu protikomunistické uprchlíky z Jugoslaviie. V pondělí se na konsulátu konala recepcce na počest 22. výročí nastolení komunistické vlády v Jugoslaviie. Pozvání hosté museli procházet kolem 120ti demonstrantů, členů srbské organizace mládeže, s protikomunistickými plakáty. Městská policie vypsalá odměnu 2.000 dol. za informaci vedoucí k dopadení osob, které jsou zodpovědné za ex-

KAREL PAUKERT V TORONTĚ

V serii koncertů pořádaných Dr. Charlesem Peakerem v anglickém kostele sv. Pavla, vystoupil minulou sobotu český varhaník Karel Paukert.

Karel Paukert se narodil před třiceti roky ve Skutči, graduoval s nejvyšším vyznamenáním na pražské konservatoři, koncertoval se skvělým úspěchem v řadě evropských zemí, získal několik mezinárodních cen a nyní žije a učí na universitě v St. Louis.

V sobotním koncertě Karel Paukert uvedl řadu českých skladatelů ze 17 a 18 století, jako Zacha, Černohorského a Kuchaře, a vedle skladeb Bacha a Wiedermanna zahrál Janáčkovu Postludium a svoji vlastní skladbu Pastorale.

Paukertův torontský koncert byl skvělým úspěchem. Mladý a sympatický Karel Paukert je dalším skvělým reprezentantem české hudby v západním světě.

SOVĚTSKÝ SVAZ ZBROJÍ

Podle rozpočtu na rok 1966 Sovětský svaz zvýší příští rok náklady na zbrojení o 660 milionů dolarů. Jako důvod je udávána hrozba imperialistické útlačnosti. Jiným důvodem jsou nákladné dodávky válečného materiálu severnímu Vietnamu.

TRAPNÁ NOBELOVA CENA

Michal Solochov, který kritizoval Pasternáka pro to, že mu byla udělena Nobelova cena, a jistě přispěl k tomu, že Pasternák byl nucen cenu odmítnout, neváhal letos přijmout tuto cenu sám. Události posledních dnů jsou jeho obžalobou.

Je téměř nepochopitelné, proč letošní cena za literaturu byla udělena právě Solochovi, a to za díla, která nejsou nejnovější a v době, kdy se dostávají na západ zprávy o novém pronásledování vzácných spisovatelů v Rusku. Je to návrat ke krutému režimu těch, kterým Solochov za Stalina sloužil. Objektivní pozorovatel se nemůže zbavit dojmu, že komise pro udělení Nobelovy ceny byla vedena politikou a nikoli snahou odměnit uměleckou tvorbu.

Vždyť právě nyní se dovídáme, že byl zatím zatčen překladatel Julij Daniel v Leningradu. Po nedávném zatčení literárního kritika Sinavského je to další příklad persekuce.

Jedním z nejhorších úkazů nového režimu vůči spisovatelům v Moskvě je pronásledování Alexandra Solženicyna. Autor úchvatného díla "Jeden den ze života Ivana Denisoviče" si právem zasloužil udělení Nobelovy ceny pro svou lidskou a krásu myšlenek, uchovanou za hrozných podmínek. Cenu však dostal pokorný služebník stalinismu, Solochov. Ač je dnes Solženicyn nemocen, byla v jeho bytě vykonána policejní prohlídka. Jeho rozepsané romány byly zabaveny, příspěvky odvedené redakcím se nesmějí otiskovat.

Má-li ještě někdo pochyby o pravé podobě komunistického "uvolnění", nechť se poučí z osudů těch, kteří svobodně promluvíli. (MFL).

KŘIVÉ ZRCADLO

Satirický časopis Dikobraz v čísle 36 nastavuje zrcadlo těm, kdo se v něm poznají, a rozdává tyto šlehy:

Pokřivení si většinou dobře stojí.

Mezi chameleony se změně farby říká pružnost.

Nevěděl toho moc, ale na každého něco.

Těžko někoho honit do kopce. Proto se prohání jen směrem dolů.

Byl by se zdržel hlasování, ale kdyby při tom nebylo třeba zvednout ruku.

Podával takové výkony, že nad ním nadřazené orgány držely platový strop jen s největším vypjetím sil.

Čím méně hezkých dojmů z ciziny přivezl, tím měl větší naději, že tam pojede i napřesrok. d Svým způsobem byl šťastný - jiné způsoby neznal.

ČS. LETCI V BITVĚ O ANGLII

Po pádu Francie v červnu 1940 jen Velká Británie stála v cestě úplnému německému vítězství na západní frontě. Němci si ihned uvědomili, že nemohou porazit Británii, aniž napřed zničí britské letectvo. Německý letecký štáb plánoval věnovat 4 dny na úplné zničení, anglických stihacích squadron jižně od čáry Londýn-Gloucester a 4 týdny na zničení celého britského letectva. Tento úkol měly provést tři letecké flotily: Luftflotte Zwei, které velel maršál Kesselring, notorický velitel Luftwaffe při dobytí Polska, Luftflotte Drei, které velel maršál Sperrle, bývalý velitel legie "Konrad" ve Španělsku, a Luftflotte Fünf, pod velením gen. Stumpffia. Tyto tři flotily měly k dispozici 1,576 bombardovacích letadel a 1,089 stíhaček, t. j. celkem 2,665 letadel a za sebou mohutný průmysl téměř celé Evropy, schopný nahradit německé ztráty.

Proti této obrovské síle Luftwaffe stálo 50 stihacích squadron britského královského letectva, každá o 12 letadlech s 18 piloty a řetěz radarových stanic. A tak v červenci 1940 osud Velké Británie, osud Evropy a tím i osud celého světa ležel v rukou asi 900 stihacích pilotů britského královského letectva a v novém vynálezu "radaru".

Angličané označují 10. července 1940 jako první den "Bitvy o Británii". První fáze bitvy trvala 5 týdnů, od 10. července do 12. srpna. V této fázi německé formace o větším počtu letadel prováděly nálety na přístavy a pobřežní konvoje. Účelem těchto náletů bylo nejen poškodit přístavy a potopit lodě, ale hlavně opotřebovat a zeslabit anglickou obranu před hlavním útokem. V tom Němci selhali. Ačkoliv Angličané transportovali v této době 5 milionů tun pobřežními lodmi, pouze 30,000 tun bylo potopeno. Luftwaffe ztratila 286 letadel, zatím co Angličané jen 148.

Druhá fáze trvala 10 dní. 13. srpna byl Němci nazván "Adler Tag" — Orli den. Toho dne Luftwaffe vyslala téměř 1,500 letadel v několika vlnách proti Anglii. 15. 8. útočilo na Anglii 1,800 letadel, 16. srpna 1,700 letadel a 18. srpna 1,500 letadel. Nepříznivé počasí v dalších pěti dnech zabránilo větším akcím. Němci ztratili 210 letadel, Angličané 90. Angličané počali pocítovat nedostatek pilotů. Britské ministerstvo letectví ustavení tři polských stihacích squadron a jedné československé. A tak v srpnu 1940, v Duxfordu, severně od Londýna, vznikla slavná 310. čsl. stihací letka.

Třetí fáze trvala 2 týdny a vyznačovala se podstatnou změnou taktiky z německé strany. Němci se soustředili na zničení britských stihacích perutí. Tento úkol měl být proveden jednak zvýšenými bombardovacími útoky na letiště a jednak vylákáním co největšího počtu stíhaček k leteckým

souborům s německými stíhačkami. Další velkou změnou německé strategie bylo podstatné zvýšení nočních náletů na anglická města, hlavně Londýn, Plymouth, Birmingham a Coventry. Tato fáze bojů byla pro Němce neúspěšnější. V prvních dvou fázích bitvy byly německé ztráty dvakrát až třikrát vyšší. Ale v třetí fázi byly ztráty obou stran téměř vyrovnány. Britský letecký štáb označil situaci za velmi kritickou. Ještě jeden týden německých náletů na anglická letiště a anglické stihací letectvo by bylo úplně vyřazeno na nějakou dobu. Ale Němci ve své pyši se domnívali, že zasadili již anglické obrovské smrtelné rány a proto 7. září se obrátili proti Londýnu, aby zahájili poslední a rozhodující fázi bitvy o Británii.

Obrovský nálet na Londýn dne 7. září byl signálem nové německé strategie bombardovat nevojenské cíle, aby byla zlomena vůle anglického lidu k odporu. 300 bombardérů a 600 stíhaček zaútočilo na Londýn. Požáry osvětlovaly cíle pro noční nálet 250 bombardérů. Takové nálety na Londýn se opakovaly každý den. Němci stále věřili, že mohou dosáhnout absolutního vítězství ve vzduchu velmi brzo, ale tyto Hitlerovy naděje byly definitivně zmařeny dne 13. září, který se do dnešního dne oslavuje jako "Battle of Britain Day". Toho dne vlna za vlnou německých letadel útočila na Londýn, ale každá formace byla britskými stíhačkami zaháněna s těžkými ztrátami. Tímto vítězstvím byl Hitler přinucen dne 17. září odvolat plány na invazi Anglie. Bitva o Británii byla vyhrána v září, ale oficiálně byla ukončena 31. října 1940.

414 stihacích pilotů položilo své životy za svobodu světa: 370 Britů, 29 Poláků, 7 českoslovnů, 5 Belgičanů a 3 Kanadánů. "Per ardua ad astra" — "obtěžnou cestou k hvězdám" bylo jejich heslem, podle něhož bojovali a umírali tito hrdinové, o nichž Churchill řekl: "Never in the field of human conflict was so much owed by so many to so few."

DR. LEOPOLD ROZBORIL
(ve "Věstníku" ČSNRA)

Z DOPISŮ REDAKCI

Redakci došel dopis od R. Hanzlika, který zůstal v Dánsku během zájezdu Čedoku a požádal tam o asyl. Jde býv. štábního kapitána, který pochází z Olomouce. Rád by navázal styk s přáteli C. Vránou, I. Bartošem nebo s I. Václavkem, kteří mají žít v okolí Montrealu. Redakce ráda styk sprostředkuje.

FRANTIŠEK LES:

INDIÁNI, ZVÍKOV A TUZEX

Jsou to pojmy trochu nesourodé. Vzpomíná-li však v indiánském kraji na svůj domov exulant, který své dětství ve Zvíkovském Podhradí, objeví se mu pozoruhodné souvislosti.

V severním Wisconsinu je okres, který ještě před několika lety byl indiánskou rezervací. Běloši neměli právo zasahovat do života Indiánů, a co hlavní, nesměli těžit z přírodního bohatství rezervace. A tak se dodnes uchovaly v hranicích této rezervace překrásné původní porosty mocných stromů, nespoutané řeky a mizerné silnice. Uchovaly se v ní také zbytky kdysi mocného kmene Menominee, který byl hnán bělochy z místa na místo a kladl statečný a houževnatý odpor pod vedením náčelníka Oshkosh.

Zatím co všude kolem byly stromy vykáčeny — většinou na stavbu tehdy vyhořelého Chicaga — nepotřebuje dnešní okres hraničních kamenů. Uvnitř jeho hranic jsou lesy, na druhé straně tenký březový nový porost.

Navštívil jsem tento kraj. K svému překvapení jsem zjistil, že poté, kdy se jejich rezervace stala jedním z mnoha Wisconsinských okresů, ustanovili Indiáni veliký podnik, Menominee Enterprises, Inc. Jeho účelem je těžit přírodní bohatství, které bylo uchováno před bělochy, prodávat dřevo, a prodávat krásu. Na nejkrásnější místa pod vodopády řeky Wolf, dosud přístupná jen pěšky, se dělají cesty. Sice ubohé, ale auta po nich projedou. Cesty se však nedělají pro každého, nýbrž pro ty, kteří si mohou najmout pozemek pod vodopádem a dům. Na každém rohu lesa u každé cesty je nápis "Soukromá cesta. Vstup zakázán." Za rybaření pstruhů se vybírá denní poplatek pět dolarů, ostatní ryby se smějí chytat za dva dolary denně.

Na hrdinného náčelníka kmene Menominee zbyly na první pohled jen dvě připomínky: neďaleké Oshkosh a pivo značky Chief Oshkosh.

MILOSLAV ZLÁMAL:

DO ŽIVÝCH KMENŮ

Sekyrou sekám do stromů do těch živých i do těch, které nežijí

dlátem a kladivem bijí do kmenů které mě přežijí

Ne, zvony — nezvoni to jen padající duby žalují je půlnoc podzimů stárnu a malují

Zem letí, tisíce mil v hodině točí se,

jak je ztracené hnízdo v ní které patří dětem a mé rodině mezi oceány,

po obou stranách velehor někdo buší kladivem to jsou jen lidské rány — a lidský vzdor. . .

Kytičku na plátně zavěším do rámu své ložnice — měl jsem dětství rád, dnes je prodávám,

patřilo mně nakrátko jak ustříhané copky děvčice.

CIGÁNSKÝ PROBLÉM

Týmto problémem sa zaoberá Večerník z 9. októbra 1965, ktorý píše, že ač práve už sedem rokov prešlo od vydania zákona o trvalom osídlení kočujúcich osôb, predsa sa nepodarilo riešiť cigánsky problém, čiastočne aj preto, lebo režim sa dlho spoliehal na akúsi "prírodnú evolúciu", ktorá mala viesť k úplnej asimilácii cigánov. V republike je asi stopadesiat tisíc cigánov, polovica z toho vo Východoslovenskom kraji. Len asi 16.000 z nich má trvalú prácu, 4.500 pracuje sezónne a ostatní nepracujú vôbec. Hlavným dôvodom je "fluktuácia a absencia cigánskych zamestnancov", čiže je tu stále ešte ten starý problém ako ich pridržať k práci. — FEC

Z ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

ČINNOST ODBOČKY JAN MASARYK V R. 1965:

Odbočka JAN MASARYK, která sdružuje členy žijící v severozápadní oblasti Chicaga a okolí, byla založena na podzim r. 1963. Patří mezi nejmladší odbočky ČSNRA, ale její pracovní výkon snese přirovnání s pracovní výkonem odboček, které existují již řadu let.

V r. 1965 členové odbočky napřáli kolem 500 dopisů různým veřejným činitelům, novinářům ve věcech týkajících se komunismu, porobených národů, obchodní výměny mezi východem a západem, konsulační dohody mezi USA a SSSR a j. Dále napsali dopisy několika vojákům raněným v bojích ve Vietnamu a odeslali více jak 150 vánočních pozdravů členům americké branné moci ve Vietnamu.

Člen odbočky, který studuje problémy spojené s obchodní výměnou mezi východem a západem, vypracoval v této věci memorandum. 46 výtisků memoranda bylo — ve spolupráci s Čs. zahraničním ústavem v exilu a ředitelem kanceláře ACENU v Paříži Edmundem Řehákem — rozasláno členům evropského parlamentu, který o této otázce debatoval a několika US senátorům, kongresmanům a veřejným činitelům.

V rámci sociální práce odbočka podpořila dvě čs. uprchlické rodiny v Německu a v Itálii. Členové odbočky se rovněž zapojili do akce, jejíž cílem je pomoc lidu jižního Vietnamu, sponzorované organizacemi JAYCEES, Young Republican National Federation a Young Democratic Clubs, nazvané "America's Christmas Trains and Trucks". Přispěli šatstvem, školními a šicími potřebami, toaletními potřebami a j.

Aby pomohli čelit komunistické

propagandě ve státech hospodářsky méně vyvinutých, poslali na United States Information Agency v zahraničí 150 časopisů.

Podporují činnost jiných našich organizací: Za 200 dolarů zakoupili pamětní sokolskou známku; na adresy protestantských kostelů v jejich oblasti rozeslali zvláštní číslo Našich hlasů, vydané v anglickém jazyce u příležitosti výročí Mistra Jana Husa; zúčastňují se podniků Ústředí ČSNRA, Klubu Svobodná Kultura, Čs. Ženské Národní Rady v Exilu a j.

Aby byl brán zřetel i na mínění našich krajanů a exulantů v místním, státním, celonárodním a světovém dění, zapojilo se několik členů odbočky do "opinion taking survey" FEEDBACK televizní stanice WBBM (Channel 2) Chicaga.

Pět členů odbočky spolupracuje na vydávání krajanského a exilového tisku.

HUMOR "BIČE"

Zkoušeli na jedné z raketových základnách na Českomoravské vysočině novou zbraň. Špatně řízená střela dopadla na nový domek dědečka Bořivoje. Když ho pak hasiči, celého vyjeveného, vyprostili z trosek, mluvil dědeček Bořivoj rukou a povídá: "Depa, ty dnešní zedníci . . . jen sem na klosetu zatáh za šňůru, už spad celej barák!"

Jeden americký žurnalista byl na návštěvě v Moskvě. Zavedli ho též do zoologické zahrady. Před klecí, označenou nápisem "Koexistence", zůstal překvapeně stát: byl v ní pohromadě lev s kozou! I ptá se pln údivu: "Jak jste, prosím vás, dokázali věc tak nemožnou?" — "To je celkem snadné", povídá průvodce, "Každého půl dne tam dáváme novou kozu".

Malý oznamovatel: Zbytečně se vysilujete. Nedobytnou pokladnu houslovým klíčem otevřít nelze. Zn. Nadaný šumař. Uměly chirup Tlusté Berty a britvu Lazebníka Sevilského jste mohli vidět jen ve filmovém muzeu v Los Angeles. Zn. Milovník kuriozit. Skrtili vás stále kalhoty pod pažďm, neznamená to ještě, že máte špatného krejčího. Zn. Škoda látky. Na Váš odborný mykologický dotaz sdělujeme, že dle dr. Smotlachy satan nejedlý je rudý a když se uržne, tak smrdí. Zn. Orgie. Přehnal jste to. Řekl-li vám pokladník, abyste přišel, až bude v bance menší frekvence, určité tím neminil, abyste se dostavil v době půlnoci a s hasákem. Zn. Svatvečer.

("Bič" vydává Alois Čížek, 37, Ave. Joseph Segrettin, Gagny/S. et O., France.)

VYHLÁŠKA

VEŘEJNÝ SVÁTEK

PONDĚLÍ, 27. PROSINCE 1965

DEN DÁRKŮ

Výbor korporace města Toronto se na svém zasedání dne 30. listopadu 1948 usnesl, že v případě, že Stedry den připadne na sobotu, bude se Den dárků slavít následující pondělí a že tento den bude prohlášen za veřejný svátek.

V souhlase s výše uvedeným rozhodnutím starosta města His Worship Philip G. Givens, Q.C., prohlašuje tímto DEN DÁRKŮ, PONDĚLÍ, DNE 27. PROSINCE 1965 za VEŘEJNÝ SVÁTEK.

C. E. NORRIS
městský tajemník.

Městská radnice, Toronto
26. listopadu 1965

GOD SAVE THE QUEEN

Obrátil jsem se s překvapenou otázkou, proč si sami Indiáni zavádějí nešváry civilisace, na jednu starší Indiánku v obchodě s pohlednicemi. Zablesko se jí v očích a řekla: "To se naši lidé naučili od Bílého Muže. Ztrácíme pojem hodnoty."

Tento výrok mně stále tane na mysli. Jednak byl překvapující, protože většina indiánských kmenů v Americe se neuchyluje k filosofickým úvahám. Stoicky přijali úděl poraženého člověka a obvykle žijí bez znatelného zájmu o civilizaci v rezervacích ve svých pueblech a jiných formách indiánských vesnic. Za druhé mne překvapilo, že to říká žena, která jistě sama bude mít hmotný prospěch z podnikání svého kmene.

Kdysi jsem si v lesích kolem Zvíkova hrál na Indiány. Byli vždy symbolem národa pevného, neústupného, ukázněného a statečného, s obdivem, láskou i bázní k přírodě, plně si vědomi — i když svým způsobem — věčné platných hodnot v životě lidském i v přírodě. Tak aspoň jsme o nich snili a čteme-li dnes o nich z knih

amerických historiků, nebyli jsme daleko od pravdy. Mnozí američtí vojáci vydali svědectví o jedinečné statečnosti řady indiánských kmenů vůči vetřelcům v jejich zemi.

Zdá se, že tito stateční lidé podlehlí vlivu bílého okolí, že za několik málo generací spatřují účel života v dosažení stejného životního materiálního standardu, v jakém žijí jejich bílí spoluobčané. Přestali se zabývat myšlenkami na minulou slávu a tradici, a snad se zajímají jen o auta a televizi. Rád bych jim krivdil, ale stará Indiánka mne utvrdila v mém dojmu.

Pravda, přišel jsem k starému srubu u řeky. Bez elektriny a televizní anteny. Uvítali mě dva psi, dvře se otevřely, vystoupil starý Indián. Podíval se na mě dlouze, neodpověděl na pozdrav a vrátil se zpět do chaty. To byla však výjimka.

A tak jsem seděl u Kouřových vodopádů na Vlčí řece — když jsem předem zaplatil indiánskému majiteli budky s Coca-Colou deset centů jako vstupné —

a přemýšlel s láskou a úzkostí o svém vlastním národu.

Kolika generací bude v moderní rychlé době třeba, aby náš národ zapomněl na minulou slávu a tradici, na oběti přinesené v boji proti totalitnímu teroru, na inteligenci, zlomenou vězněním i hrozbami a na hodnoty vyšší než přechodný dostatek, zaplacený loyaltou k cizákům.

Dnes jen občas žádá babička z domova "pouze pneumatiky" pro člověka, který vás doma nechtěl znát. Za jak dlouho bude většina dopisů z domova žádat celé auto neb materiál na chatu přes Tuzex? (Pokud ovšem západ neprodá do té doby východu smyčku na své oběšení).

Snad to nemůžeme mít za zlé lidem, kteří už byli několikrát zrazení a kteří vidí nejen nečinnost spojenců, nýbrž také naši vlastní honbu za dolarem. Toto nemá být výčitka. Je to smutná úvaha nad tím, že osud indiánských kmenů může potkat ještě jiné národy, i když dostanou za svobodu bohatě zaplacenou auty, dálnicemi, televizí a letadly.

DR. ZDENĚK PICHA - 90 LET

Druhým věkově nejstarším členem Společnosti pro vědy a umění je dr. Zdeněk Picha, rodák česko-budějovický, dnes krajan v Reykjavíku na Islandě, jenž se blíží devadesátce. Přes nedávný úraz pravé ruky je duševně čilý a chystá pojednání nadepsané "O povaze psychických energií." Dilo vyjde v češtině a v němčině a bude pokračováním Pichovy studie "Die psychische Energetik und die Organisationen des Seelischen".

Dr. Picha je doktorem práv Karlovy University, kde promoval před 65 lety. Zájem o lesnictví a hospodářství ho vedl k dalším studiím na vysokých technických školách ve Vídni a v Berlíně. Byl ve Schwarzenberských službách, naposledy jako úřední ředitel na Hluboké, odkud byl vypuzen nacisty. Za své služby se věnoval psychologii a zajímá se stále živě nejen o toto pole, ale i o moderní směry vědeckého myšlení. Jeho publikace o psychické energetice je často citována i na amerických graduovaných školách.

ČESKÁ FILHARMONIE ZA MOŘEM

Zájezd České filharmonie za moře byl projevem odporu proti jednomu z jejích průvodců. Vladimír Bor, předseda komise kritické sekce hudebních vědců a kritiků SCS v otevřeném dopise náměstkovi ministra školství Josefu Grohmannovi píše:

"Jak víte, odjela 6. října Česká filharmonie na své první turné Spojenými státy americkými a Kanadou. Jistě není zapotřebí zdůvodňovat kulturně politický a ve svých důsledcích i nemalý ekonomický význam této akce. Proto jsme s překvapením museli vzít na vědomí, že - přes veškeré protesty České filharmonie - odjel na tento zájezd z rozhodnutí Vašeho anebo z rozhodnutí vašeho úřadu - rozhlasový redaktor, který není v hudební oblasti odborníkem a také se až dosud nikdy jako hudební referent a publicista ani v nejmenším neprojevoval." (LN, 30. října 1965).

Československý tisk se pro nedostatek hudebně vzdělaného kritika omezil na citaci cizí kritiky, která byla vesměs pochvalná. Členové tohoto unělečského sboru byli spokojeni jak se svým výkonem, tak s přijetím. Práce ze 14. listopadu shrnuje výsledek zájezdu takto:

"Česká filharmonie je na svém zájezdu všude ve Spojených státech přijímána s velkým nadšením u prostých posluchačů i u kritiky. Z mnoha zážitků ze zájezdu zatím aspoň jeden: Všichni s nimi přicházíme do styku, jsou velice vlídní. Když o přestávce nebo po koncertě hovoříme s lidmi, kteří spontánně přicházejí gratulovat dirigentům orchestru, vidíme na vlastní oči, že zájem o naši vlast je tady opravdu veliký." - FEC

Z ČESKOSLOVENSKA

"Lidová Demokracie" v Praze přinesla nedávno článek J. Plojehara, v kterém uvádí, že Rev. M. Rusňák z Toronta, duchovní správce slovenské řecko-katolické farnosti na Shaw St., byl ve Vatikánu vysvěcen na biskupa a že se mu dne 28. září dostalo dokonce té cti, že promluvil na koncilu. Bezprostředně po něm prý promluvil krátce také nově ustanovený biskup-exulant P. Hailica. Oba projevy - podle Plojehara - "dštily síru proti dáblskému ateismu, ovládajícímu dvě třetiny světa a ličili dnešní Československo jako jediný koncentrační tábor." Plojhar napadl také kardinála dr. J. Berana.

Ladislav Spidrová:

NESPLNITELNÁ PŘÁNÍ

- Chtěla bych udělat
vенеček do vlasů z materiádušky a chrp
někde do vesnic, po ránu
- Chtěla bych udělat
kolo kolo mlýnský, držet teplou malou ruku od voňavé hlíny
někde na bílé cestě, k polední
- Chtěla bych udělat
z papíru draka, běhat s tebou, malá, bosa po strništi,
křičet radostí, někdy k podzimu ...
- Chtěla bych udělat
z mých bolestí, vzpomínek vlak; dlouhý, nekonečný,
voněl by skořicí,
odkudkoliv kamkoliv, místo pro dvě
- Chtěla bych mít
co je dávno pryč. Usmívejte se panenky v modrých výlohách
mým červeným tvářím a mokřím očím ...
- Chtěla bych udělat
ze zimy jaro, z bolesti pohodu, z pláče smích,
chtěla bych, co se nevrátí:
modrou oblohu, tebe - tvůj smích ...
- Chtěla bych zem,
která nás přivede na jeden kruh nebo krychli,
bílý pruh ...
a tam si budem moje bosá krásná voňavá
celý život hrát ...

(Norimberk, prosinec 1965.)

Věnováno matkám, které se musely za různých tragických okolností dočasně rozloučit se svými dětmi. ...

DŮVOD K POVYŠOVÁNÍ?

Víme, že otroctví v Americe existovalo a bylo zrušeno před 100 lety. Ale v sibiřských koncentračních táborech ještě nedávno bylo napěchováno deset až dvanáct miliónů lidí, a je-li komu líbo, ať se pokusí nalézt, která stránka ubohé existence těchto vězňů režimu je odlišovala od úplného otroctví. Je dnes známo, že tajná sovětská policie, právě jako Gestapo, v davech dopravovala lidi do koncentračních táborů ne jen z politických důvodů, nýbrž také proto, aby měla pracovní síly, kterým nemusí platit mzdu. Otroctví v Americe bylo pozůstatkem osmnáctého století. Otroctví v sovětech vzniklo jako novinka dvacátého století.

Komunisté se dále povyšují nad ten fakt, že v Americe existuje, byť nyní rychle mizící, diskriminace, nerovnoprávnost černochů. Vtírá se otázka: můj bože, vy nediskriminujete? Mají u vás všichni stejný přístup k vyššímu vzdělání a vyšším úřadům, nebo jsou z toho některé rodiny a vrstvy vyloučeny? To je podivné: každý ví, že komunistický režim diskriminuje, ani se nesnaží to zastírat a přece odsuzují diskriminaci. Když před lety první západní novináři vnikli do komunistických států a vyptávali se proč není každému dávana stejná příležitost vzdělání a kariéry, proč někteří jsou zřejmě v bezprávném postavení, bylo jim téměř vřídne řečeno: "Chceme vyhladit určité třídy a vrstvy. Rozumíte?" Zdá se, že komunisté to považují za své speciální, avšak každému srozumitelné právo, za privilegium, které jim, jen jim, dala historie.

A komunisté se cítí povýšeni nad to, že rasová otázka existuje v Americe. Existuje, poněvadž tu vedle sebe stojí dvě skutečné rasy. Žádný komunistický stát nemá tento problém v této podobě. Ale něco jiného se zde děje. Komunisté zanašují význačné elementy rasové politiky tam, kde rasová rozdílnost neexistuje. Zacházejí jako s cizí rasou s tím, co není rasa. Studují rodokmeny o nic méně pečlivě než nacisté studovali. Nacisté hledali kapky židovské krve. Komunisté hledají kapky buržoasní, intelektuální nebo nedovolené politické krve. Jestliže někdo měl otce, který zaměstnával několik dělníků, jeho

krev je oficiálně pokládána za otrávenou, a stát na něj musí dávat věčný pozor. Normální postup ve studiu a kariéře mu není dovolen. Jestliže něčí otec a matka byli členy demokratické politické strany nebo chodili do kostela vtiskuje to zde nesmazatelné známky méněcennosti, jaké jinde židovství nebo černoství vtiskovalo. A jestliže někdo pochází z rodiny s intelektuální tradicí, zůstane navždy pochybným elementem, a domovní výbor a domovník zejména na něj musejí dávat pozor. Styk s intelektuálním povoláním trvale potírá krev člověka. Je poznamenán a diskriminován, o tom není žádné pochyby. A jestliže něčí otec byl na šestistí dělník, ale na neštěstí v komunistickém režimu se stal úředníkem, ředitelem nebo politikem, jeho syn si to má odnést. Panují vážné oficiální pochyby má-li synovi být dovoleno vyšší studium, neboť se zdá, že intelektuální tradice by tu byla založena.

Není to rasová politika, ovšem, neboť tu není cizí rasy. Ale čím se to liší od rasové politiky?

ZAJÍMAVOSTI

Podle výkazu kanadského ministerstva občanství a imigrace, přistěhovalo se do Kanady za prvních 9 měsíců roku 1965 celkem 216 osob českého nebo slovenského původu. Většinou jde o uprchlíky z Rakouska, z Německa a z Itálie.

Drama "Vražda v katedrále" pokračuje v divadle Ústřední knihovny až do 1. ledna. V hlavní roli je P. Thomas jako Beckett. Tato hra je na školním rozvrhu 6.000 studentů 13. stupně v torontské oblasti.

Pozorný čtenář nám poslal říjnové číslo britské průmyslové publikace "Industrial Envoy", kde se na dvou stránkách propagují čs. výrobky. Propaguje se zvláště traktor Zetor, typy 2011, 3011 a 4011. Britskému publiku se také nabízí nejnovější čs. auto Skoda 1000 MB s aluminiovým motorem vřadu. Vydavatelem publikace je firma "Envoy Journals Limited", která se může pochlubit stálou pobočnou kanceláří v hotelu Duna v Budapešti.

Festival Lucie, pořádaný každoročně Skandinávským klubem v Torontě, připadá letos na středu 15.12. v Casa Loma. Hosté vítáni.

Vánoční hudební veselohra "Mr. Scrooge" pokračuje v divadle Crest, 555 Mt. Pleasant Rd., do 1. ledna. Vhodné pro děti i dospělé. Hra měla velký úspěch před rokem a opakuje se na všeobecnou žádost.

KDO JE ZNÁ?

Jeden z našich čtenářů nám laskavě zapůjčil dopis od matky v Československu, v kterém se zmiňuje o mladém manželském páru, který se nedávno vrátil z Kanady. Výňatek z dopisu bude jistě naše čtenáře zajímat, především však ty z nich, kteří se s těmito navrátilci kdy sešli. Písaatelka uvádí:

"V sobotu 2. října bylo v televizi letiště v Ruzyni a přiletěl velký aeroplán a z něho vystoupili mladí manželé, slušně, oblečení, ona v koženém kabátu, on dva kufry. Ji je 23 let, jemu 25 let. Hned je měl reporter k dispozici a vedl je asi do salonku na letišti. Byli oba z Bratislavy čili mluvili slovensky. Tam se zpozdali, že se jim dříve v Československu dobře vedlo, ale jako každý mladý člověk, že kouká po dobrodružství a něco chce vidět ze světa, a tak ušli do Rakouska a odtud se dostali do Ameriky, kde se jim ujal ta společnost americká, co poskytuje uprchlíkům z Československa pomoc, pak on si našel místo jako pomocný číšník, kde si velmi málo vydělal, něco říkal o čtyřech až pěti dolarech denně, potom velké tempo, on tomu nebyl zvyklý neb to byl nějaký muzikant, bydleli moc blízko, jednu tmavou místnost, ona je úřednicí čili zaměstnání nedostala. Pak on hrál s orchestrem, kde se mu snad lépe dařilo. Čtl studovat, ale jak říkal, jeden semestr tam stojí tisíc dolarů, což si on nemohl dovolit a tak jeli do Minchova, kde byli půl roku a pak emigrovali do Kanady, kde zase dělal jako číšník. V Torontě se dovedli o amnestii a tak požádali československé zastupitelské úřady o povolení k návratu a to se jim dostalo a říkali, že jsou teď moc šťastní, že jsou zase doma. Byli venku celkem dva roky. Co bude tady s nimi již nevím, ale dle výnosu ministerstva musí dostat práci, jako by nikde nebyli, neb se vrátili dobrovolně. Zdá se mi, že teď tak mluvit musí, ale docela dobře se může stát, že návratu budou litovat. Jen mi nejde do hlavy, jak mohli z toho údajně bludného příjmu venku ušetřit na všechny ty cesty po světě."

Z jiného pramene došla zpráva, že další 4 navrátilci měli tiskovou konferenci v Praze. Byli to: J. Stetinová, inž. J. Zich, J. Fišera a Juraj Mezera. Svorně všichni prohlašovali, jak je jim bláze zase pod komunismem.

SUKARNO O SOBĚ

Indonéský prezident napsal svůj životopis. Je to zajímavé čtení. Tak Sukarno říká: Dejte mi banán a trochu sympatie milujícího srdce a budu vás líbat do smrti. Anebo: Krušchev mně posílá zavařeniny a jablka a kukuřici a zeleninu nejlepší kvality. Tož, proč bych mu nebyl vděčný? Ale nejlepší je jeho popis sama ve třetí osobě: "Nejjednodušší způsob, jak popsat Sukarna, je nazvat ho velkým milencem; miluje svoji zem; miluje svůj lid; miluje ženy; miluje umění, ale nade všechno miluje sám sebe."

STÁLE SE HLEDÁJÍ DÁRCI KRVĚ

VÝPRAVA NÁVŠTĚVNÍKŮ Z ČESKOSLOVENSKA

LODI **ARKADIA** OD 11. KVĚTNA DO 27. SRPNA
TAM A ZPĚT OD **\$338.00**

ZAVOLEJTE, NEBO NAPIŠTE IHNEDE
P. L. VESELA EM 3-4366

VESELY & GREBEN TRAVEL AGENCY

360 BATHURST ST., TORONTO 2B
MIAMI - MEXICO - JAMAICA

Pojedete na FLORIDU?

U MACOUNŮ

vám poradí a potkáte známé,
mají pokoje a apts.

158 N. E. 10th Str.

MIAMI - FLORIDA - 33132

Tel. FR - 9 - 3273

FANOŠ PÍŠE JAROUSHOVI O AUTO...

Z dopisu, který přišel z ČSR. do dopisu, který přišel z ČSR. do muža z menšího města v Čechách, příjemcem je exulant v Ontariu. Obsah dopisu je důkazem, jaké falešné představy má mladá generace o světě, ve kterém my exulanti žijeme. Myslí, a tento dopis není ojedinělým příkladem, že vydělá a ušetří několik tisícovek dolarů je pro průměrně placeného dělníka v Kanadě otázkou několika měsíců. Podotýkáme, že příjemce dopisu, když před patnácti lety odcházel z domova za hranice, jako 25ti letý, znal odesílatele Fanoše jako pětiletého kluka, který bydlel ve vedlejším baráku.

5. 12. 1965.

"Milý Jarouši,

předem dopisu přijmi srdečný pozdrav a milou vzpomínku na Tebe. Myslim, že jsi dostal můj první dopis se svatební fotografií takže víš o koho se jedná. Jarouši, abych psal hned k věci. Měl bych k Tobě prosbu a byl bych Ti velice vděčen, kdyby jsi mi mohl něco poskytnout. Jarouši, chtěl bych si koupit auto u nás v Tuzexu a prosil bych Te, kdyby jsi mě poslal nějaké dolary. Potřeboval bych tak asi 2000-2300 dolarů. To víš, nechtl bych Te zatěžovat finančně, opravdu jen můžu-li. Byl bych Ti velice vděčný. U nás totiž bych musel čekat na auto takových asi 7 let. Čtl bych se Te ještě zeptat, jestli by jsi mohl přijet do Jugoslavi. Třeba na dovolenou příští rok? Já bych tam přijel s Tvojm otcem a matkou s tím autem. Napíš, zda je to možné. Nám se v manželství daří celkem dobře, čekáme na byt, ale tady je to s bytama hrozné.

Prosím Te, kdyby to bylo možné, aby jsi mi ty peníze poslal do konce prosince, protože potom končí lhůta na posílání svatebních darů, u nás platí jen 6 měsíců po svatbě. Pošli to přímo na Československou státní banku do Prahy. Ono to bude rychlejší. Stačí udat moje jméno a adresu. Tu znáš, ale já ji pro jistotu ještě připsuji.

Tvoji rodiče budou rádi, když Te uvidí. Je to snad jejich poslední přání. Věřim, že jestliže to opravdu trochu půjde, že mi vyhovíš.

S pozdravem - Fanoš."

VEŠKERÉ OPRAVY

chesterfieldů a čalouněného
nábytku provede Vám

PAVEL ČERNÝ

ROZPOČTY ZDARMA

537 - 5592

Dr. Antonín Hřebík:

SOKOLSTVO CHYSTÁ SLETY V NEW YORKU A V MONTREALU

6. listopadu 1965 konala se v New Yorku podzimní schůze výboru Ústředí Čs. Sokolstva v zahraničí, které sdružuje svobodné sokolské jednoty ve Vídni, v západní Evropě, ve Skandinávii, v severní Africe, v Kanadě, v Argentíně a v Australii.

Jako hosté byli přítomni hlavní tajemník Slovenské Tělocvičné jednoty Sokol ve Spojených státech br. John Babuška z East Orange, N.J., bývalý dlouholetý redaktor "Slovenského Sokola" br. Karol Bednár z Allentown, Pa., a bratři starosta jednoty Matěj Neumann a Eugen Köppl z Washingtonu, D.C.

Mistostarosta Ústředí br. Dr. Juraj Slávik z Washingtonu, D.C., byl omluven nemocí. Bylo usneseno poslat mu pozdrav s přáním brzkého úplného uzdravení a návratu mezi nás.

Schůzi předsedal starosta Ústředí br. Dr. Antonín Hřebík z Chicaga, který po zahájení schůze vzpomněl, že 23. října 1965 zemřel ve Stockholmu ve Švédsku známý sportovní a sokolský pracovník — br. Václav Valoušek a že 5. října 1965 zemřel v Montrealu v Kanadě dlouholetý sokolský pracovník br. Josef V. Carda. Jejich památka byla uctěna povstáním.

Zprávy o činnosti za uplynulé období

Zprávy podalí jednatelka s. Jarmila Uhlířová náčelník br. Jan Waldauf náčelnice s. Marie Provazníková vzdělavatel br. Václav Chochol, místostarosta br. Ing. Bedřich Falta, starosta br. Dr. Antonín Hřebík, bývalý matrikář br. Jozef Horvath a nový matrikář Ústředí br. Karel Pavel.

Na návrh ses. náčelnice Provazníkové byla zvolena místonáčelníci Ústředí ses. Slávka Cornová z Toronta v Kanadě. Pavel přednesl návrh na nové uspořádání matriky členských jednot, který byl schválen.

Kanadský Sokol, okrsek Čs. Sokolstva v zahraničí, oznámil, že počet jeho příslušníků k 1. lednu 1965 dosáhl 896 příslušníků.

Za redakci Čs. Sokola v zahraničí, který letos končí již svůj 15. ročník, podalí zprávy redaktorka s. Marie Provazníková a administrátoři bratři František Kroutil a Jaroslav Hanuš. Budou podniknuty další kroky k získání nových předplatitelů.

Jubilejní slet Slovenského Sokolstva 26. června 1966 v New Yorku

Přítomný hlavní tajemník Slovenské Tělocvičné jednoty Sokol ve Spojených státech br. John Babuška pozval Ústředí a jeho organizační složky na Jubilejní slet Slovenského Sokolstva v Americe, který se bude konat v neděli 26. června 1966 v New Yorku, kde 4. července 1896, tedy před 70 lety, byla založena Slovenská Tělocvičná Jednota Sokol ve Spojených státech. Výbor Ústředí přijal s radostí toto pozvání a sokolské zahraniční jednoty, zvláště z Kanady, se tohoto sletu činně zúčastní.

Slet Ústředí Čs. Sokolstva v zahraničí v červenci 1967 v Montrealu.

Nejdůležitějším bodem pořadu bylo jednání o příštím sletu Ústředí Československého Sokolstva v zahraničí, který se bude konat začátkem července 1967 u příležitosti Světové výstavy v Montrealu v Kanadě a k němuž budou pozvány všechny organizace svobodného Sokolstva, t.j. Americká Obec Sokolská, Slovenská Tělocvičná Jednota Sokol ve Spojených státech, Dělnický Sokol v Americe a Kanadská Obec

Sokolská. Pořadatelstvím a organizací sletu byla pověřena sokolská jednota "Masaryk" v Montrealu.

Kanadský Sokol již zvolil do sletového výboru bratry B. F. Faltu, F. Vidláka, V. Chochola, Z. Dobrovolného a ses. E. Pospíšilovou, vesměs z Montrealu. Další dva až tři členy vyšle do něho Sokol Toronto II. Výbor Ústředí zvolil do sletového výboru náčelníka br. Jana Waldaufa, náčelníci s. Marii Provazníkovou, jednatelku Jarmilu Uhlířovou a starostu br. Dr. Antonína Hřebíka.

Večer na počest 75. narozenin náčelnice sestry Marie Provazníkové

Po skončení schůze zúčastnili se všichni přítomní členové výboru a předsednictva Ústředí slavnostního večera, který v newyorské a Sokol New York na počest 75. narozenin bývalé dlouholeté náčelnice Československé Obce Sokolské a nyní náčelnice Čs. Sokolstva v zahraničí — sestry Marie Provazníkové.

Večera se zúčastnilo na 200 bratří, sester a hostů. Celoživotní práci ses. náčelnice Provazníkové ocenil ve svém projevu bývalý starosta Československé Obce Sokolské a nyní starosta Čs. Sokolstva v zahraničí br. Dr. Antonín Hřebík, který spolupracoval — a dosud spolupracuje se sestrou náčelníci Marii Provazníkovou již po dobu plných 45 roků.

Další činnosti všeho Sokolstva ve svobodném světě Zdar!

SPORT

ČSR A MISTROVSTVÍ SVĚTA V KOPANÉ

ZÁVĚR SERIÁLU TŘI ČLÁNKŮ

V dramatickém okamžiku finálního závěsu ČSR. - Chile rozhodl sovětský rozhodčí Latyšev. Ale soudruh z bratrského SSSR. neviděl, oněměl, nepískal. Druhá chyba Schroiffa (před finalem byl jmenován nejlepším brankářem mistrovství) dvanáct minut před ukončením, znamenala třetí branku. Brazílie, jediný národ který se zúčastnil všech dosud pořádaných mistrovství, obhájila titul. Čs. mužstvo po druhé v historii vybojovalo finale a po druhé odešlo poraženo. Hrál v sestavě; ve které čs. mistr Dukla Praha byl zastoupen čtyřmi hráči - Schroiff, R.H. Bratislava - Tichý, R.H. Bratislava, Novák, Dukla Praha - Pluskal, Dukla, Popluhar, Slov. Bratislava, Masopust, Dukla - Pospíchal, Baník Ostrava, Scherer, R.H. Bratislava, Kadabra, Kladno, Kvasňák, Sparta, Jelínek, Dukla. Trenérem mužstva byl R. Vytlačil, býv. hráč SK. Slavia Praha. Kapitán mužstva L. Novák a Pluskal hráli v Chile již celkem na třetím světovém mistrovství. Novák pak předstihl později po mistrovství v počtu sehraných zápasů v dresu národního mužstva slavného Plánicku.

1966: "WORLD CUP" - Anglie.

VIII. mistrovství se bude odvíjet napřesrok v zemi, jež byla "kolébkou" tohoto dnes na světě nejrozšířenějšího sportu. Až dosud je známo 15 účastníků: Anglie, Argentina, Brazílie, Chile, Francie, Korea (Severní), Maďarsko, Mexico, Německo (Západní) Portugalsko, SSSR, Španělsko Švýcarsko, Uruguay a Itálie.

Na začátku kvalifikačních bojů byl přihlášen rekordní počet - 70 zemí. Pak došlo k rozbrojům v asijsko-africko-australské skupině, kde mělo hrát 19 národů a jen jediný vítěz proponovaného "marathonu" měl mítí zajištěnou

Účast v Anglii. Afrika a Asie se odvolala proti tomuto rozhodnutí, neboť svěřil chtěl mít v konečných bojích po jednom místě. Mezinárodní fotbalové ústředí však jejich žádost zamítlo s odůvodněním, že úroveň jejich rem. Z 19 přihlášených, 17 zemí později odstoupilo a zbyly jen dvě Austrálie a Sev. Korea, které se pak utkaly ve dvou zápasech. Koreánci zvítězili 6-1 a 3-1 (hrálo se v Kambodže) a zajistili si tak laciným způsobem účast mezi nejlepší šestnáctkou.

Poprvé v historii slavných championátů, Československo bylo vyřazeno letošního roku v předběžných zápasech. O osudu čs. kopané bylo již rozhodnuto dlouho před tím, než se skončily všechny zápasy 4. Evropské skupiny. ČSR. zakolísalo hned letos na jaře v prvních dvou zápasech. Prohrálo doma 0-1 s Portugalskem a stejným rozdílem s průměrnými Kumuny v Bukurešti. Nutnost omladit čs. soubor bylo úkolem trenéra národního mužstva, jímž ne nyní býv. hráč Trnavy J. Marko. Stalo se tak, a obrát k lepšímu nastal v zápase s Portugalskem v Porto (0-0). Následovala dvě vítězství nad Tureckem - 6-0 v Istanbulu a minulý měsíc 3-1 v Brně. Tyto úspěchy však přišly pozdě a již nemohly nic změnit. Konečným vítězem skupiny se stalo Portugalsko, jež si mohlo dovolit prohrát poslední zápas v Bukurešti s Rumuny 0-2.

Pouze 4000 diváků v Brně sledovalo poslední zápas ČSR. s Tureckem, ve kterém Mráz vstřelil první dvě branky a Horvath třetí. Z "chilského" mužstva zmizela jména jako Pluskal a Masopust (v roce 1962 jmenován nejlepším fotbalistou světa) a jiní. Jen Kvasňák, Popluhar a Lála zůstali. "Turecká" sestava, ani jeden hráč z Dukly, představovala tato jména: Vencel, Slovan Bratislava, Lála, Smolík, oba Slavia, Hrdlička, Horvath, Popluhar, všichni Slovan Bratislava, Veselý, Slavia, Kvasňák, Mráz oba Sparta Sparta, Jokl Slov. Bratislava, Kabát, Trnava.

Ladislav Průdek

TETA PÍŠE.

Jára Kohout.

U nás není nic nového, jen to, jsem ještě teď hluchá. Ona se zranila o motýčku a hrábě, které jsem koupila. Taky jsem koupila starýmu šaty z chemikálií. Jsou dělaný z dakronu, nylonu, perlonu, fibrglasu a nemusí se prát ani žehlít. Za tři dny po tom mém výletu do města šatů nebylo. Dala jsem je do skříně a ty chemické šaty sežrali moly. Asi taky chemický. Jo abych se vrátila do té tramvaje. Tak to bylo vo život.

Na cestě domů ve vlaku v kupě bylo taky naprásknuto. To už jsem byla s nervami trop a řekla jsem si já už tu cestu ve stoje v tlačenici nepřežiji a já už si musím sednout. Tak jsem si vzpoměla na radu jednoho eisboňáka jak snadno se dneska lidi vystřadí z kupé. Začala jsem: "To už přestává všechno! Pořád se ohlašujou úspěchy a já sehnala jen motýčku a hrábě. Nedostala jsem nikde štětku na vymetání kamen! Kdo je toho vinen, že není spotřební zboží? Naše vláda! Fúj!" Jeden pán v černém, co seděl, vstal a řekl: "Paní, vy jste měla jít v Praze na operaci pusy. Vyplatila by se vám. Míň řečí byste měla a víc byste jedla!" A odešel z kupé. Já si sedla ale nepřestala jsem: "Prsa se mě ještě v loni dmula socialistickou hrdoostí, ale už se nedmou, co jsem se dozvěděla, že se naše výrobky na veletržích odváží na Kubu a kdo je vinen? Ministři?" Tři lidi kroutě hlavami odešli. Jeden řekl: "To je ženský švejk". Já řku: "Žádný švejk, at se dá celý komunismus vycpat! Na to odešel jeden v uniformě. Bezpečák, který někam jde. "Kam myslíte, že odvezli všechno uhlí z Mostu?" Volám. "Až bude po zimě tak už bude pozdě se ptát". To už bylo kupé prázdné a já si lehla na lavici. Hned tak do Prahy nepojedu. Divím se proč lidi z venkova utíkají na venek.

Drahý synovče končím tohle psaní a zdravím tě. Teta.

PROCK INSURANCE AGENCY

14 Conrad Avenue Toronto 4
Tel. 537 - 2631
AUTO - POŽAR - BONDY
Dopravní a všeobecné pojištění
Výhodnější a levnější podmínky
Auto - financování

KENNEDY TRAVEL BUREAU LTD

296. Queen St. W. - Toronto 2B, Ont. EM 2-3226
LETADLEM TORONTO - PRAHA A ZPĚT
NA 21 DNÍ
\$ 485.

Připravujete se na cestu do Evropy a nebo do Československa
Obstaráme Vám visa a vstupenky na všechny významné podniky v ČSSR a v celé Evropě.

MEZINÁRODNÍ HOKEJ

STŘEDA, 5. LEDNA, 8 HOD. VEČER

ŠVÉDSKO vs.

TORONTO
MARLBOROS

NÁR. TEAM

POSÍLENÉ ML. HVĚZDAMI

NEDELE, 9. LEDNA, 2 HOD. ODP.

ČESKOSLOVENSKO vs.

CANADA

NÁR. TEAM

NÁR. TEAM

KUPTÉ SI LÍSTKY BEZ ODKLADU -
DOSTANETE LEPŠÍ MÍSTO

CENA LÍSTKU NA 1 ZÁPAS - \$4.00, 3.00, 2.00, 1.50

POKLADNA OTEVŘENA DENNĚ OD 10ti HOD.
DOP. DO 9ti HOD. VEČER

MAPLE LEAF GARDENS

VTIP Z DOMOVA

Přištrachala se babička na nádraží v Kotěhůlkách a žádá pokladníka: "Prosila bych jeden lístek do Brzku!" — "Ale babičko," diví se pokladník, "žádné Brzko neexistuje!" Babička ale že prý jo a nedala se odbýt. "A kde jste", táže se zoufalý pokladník, "na to přišla?" — "Ale včera říkal pan prezident v rozhlasu, že v Brzku bude masa dost . . . Tak tam chci být dřív, než bude rozebrány".

MEXICO

POUZE \$ 199.-

AIR & OCEAN

TRAVEL CENTRE LTD.

1 ADELAIDE ST. E.,

(roh Yonge St.)

TORONTO

EM 3-8888 (4 linky)

KAREL BUZEK,

Notář.

EVROPSKÁ LÉKARNA

posílá

LÉKY DO ČSSR

Rychlé a přesné dodání

HILARY'S DRUG STORE

341 BATHURST ST.

TORONTO

Tel.: EMpire 8 - 1059

Ak chcete kúpiť lebo predat
nehnutelnosti v Toronte
obratte sa na

MICHAEL J. DAVID

Realtor

1 Sorauren Ave. pri Queen W.

Telefón 533-2288

L. LUNSKÝ OPTIK

Prohlídky očí

Zhotovení brýlí

Prvotřídní kvalita

Hovoříme česky

470 COLLEGE ST., TORONTO

WA 1-3924